

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **P. S.**
zastoupený advokátem JUDr. Vojtěchem Veverkou,
sídlem Hajnova 40, Kladno,
proti
žalovanému: **Magistrát města Karlovy Vary,**
sídlem Moskevská 2035/21, Karlovy Vary,
za účasti osoby **ČEPS, a. s., IČ 25702556,**
zúčastněné na řízení: **sídlem Elektrárenská 774/2, Praha,**

o žalobě proti mezitímnímu rozhodnutí žalovaného č. j. 12286/SÚ/22 ze dne 26. 9. 2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci žalobce brojil proti omezení svého vlastnického práva zřízením věcného břemene v podobě dvou souvislých pásů podél stavby vedení přenosové soustavy. V této souvislosti soud řešil, jak má být doručováno mezitímní rozhodnutí odkazující na

geometrický plán, jak určitý má být výrok takového rozhodnutí, a co všechno musí vzít vyvlastňovací úřad do úvahy.

I. Řízení před správním orgánem

2. Žalovaný mezitímním rozhodnutí č. j. 12286/SÚ/22 ze dne 26. 9. 2022 rozhodl o omezení vlastnického práva žalobce k části pozemku par. č. X. a XA. v k. ú. X spočívající v omezení věcným břemenem v rozsahu 4 104, 4 m² pro pozemek par. č. X. a 675, 4 m² pro pozemek parc. č. XA., a to podle geometrického plánu č. 75-141624/2015 (ověřeného dne 13. 12. 2016 s číslem 695/2016). Věcné břemeno bylo zřízeno ve prospěch společnosti ČEPS, a. s. (dále také „osoba zúčastněná na řízení“ nebo „vyvlastnitel“) v rozsahu strpění umístění, provedení a provozování stavby přenosové soustavy „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“ v ploše pozemků vymezené kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení, to vše v rozsahu výše uvedeného geometrického plánu a rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. MPO 9945/20/645-SÚ ze dne 9. 11. 2021 (dále také „společné povolení“). Dále byla daným rozhodnutím uložena povinnost společnosti ČEPS, a. s. zahájit uskutečnění účelu vyvlastnění na dotčených pozemcích, a to nejpozději do 4 let od právní moci rozhodnutí.

II. Řízení před soudem

Žaloba

3. Žalobce proti mezitímnímu rozhodnutí brojil žalobou. Předně namítl, že geometrický plán, který stanovil rozsah omezení vlastnického práva žalobce, nebyl přílohou napadeného rozhodnutí doručeného do datové schránky právního zástupce žalobce. Jednalo se tak o podstatnou vadu doručení, která způsobila jeho nezákonnost.
4. Další okruh žalobních námitek se týkal dvou tvrzených vad výroku napadeného rozhodnutí. Jednak bylo věcné břemeno zřízeno *in personam*, přičemž *povinnosti vyplývající z věcného břemene přecházejí na každého dalšího vlastníka dotčeného pozemku*. Úředním jazykem České republiky je čeština, a užil-li správní orgán takto latinský jazyk, stal se výrok napadeného rozhodnutí nejasným. Dále rozsah věcného břemene *v ploše pozemků vymezené kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení byl vymezen* nesrozumitelně a neodpovídal skutečnosti, neboť byl ve skutečnosti větší než rozsah, který žalovaný uvedl u jednotlivých žalobcových pozemků.
5. Předmětem dalších žalobních námitek bylo překročení žádosti vyvlastnitele, rozpor výroku s odůvodněním napadeného rozhodnutí, nedostatek jeho důvodů a porušení zásady stanovené čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Konkrétně šlo žalobci o to, že podle odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvlastnitel žádal nikoli o zřízení věcného břemene, ale o jeho *rozšíření* nad rámec stávajícího věcného břemene. Žalovaný překročil svou pravomoc, pokud stávající věcné břemeno rozšířil, což § 24 odst. 3 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákona o vyvlastnění) neumožňuje. Výrok napadeného rozhodnutí (*zřízení věcného břemene*) byl v rozporu s jeho odůvodněním (*rozšíření věcného břemene*). Žalovaný si neujasní, zda vyvlastnitel požaduje zřízení nebo rozšíření věcného břemene, ačkoliv jde o povinný údaj žádosti vyvlastnitele. Žalovaný dále pochybil, když se nezabýval tím, zda existuje na pozemku žalobce stávající věcné břemeno, jaký je jeho právní základ a zda toto stávající věcné břemeno nezanikne uskutečněním účelu vyvlastnění. Žalovaný toliko odkázal na tvrzení vyvlastnitele o údajné existenci takového věcného břemene, aniž by

vyvlastnitel cokoli k rozsahu údajného stávajícího věcného břemene tvrdil. Vyvlastnitel však pouze odkazoval na § 22 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrisačního zákona), obsahující protiústavní vyloučení náhrady za výkon oprávnění ve vztahu k cizím nemovitostem.

6. Dále žalobce namítl vady žádosti vyvlastnitel a nesprávné právní posouzení charakteru stavby přenosové soustavy. Vyvlastnitel vyšel z toho, že nemusí žádat o věcné břemeno k vnitřní části plochy, potřebné pro zřízení stavby přenosové soustavy, protože vlastnické právo žalobce k této části plochy bylo omezeno ve prospěch vyvlastnitel stávajícím věcným břemenem. Žalovaný se měl zabývat tím, zda budoucí stavba přenosové soustavy je změnou již dokončené stavby nebo stavbou novou. Dle žalobce se jednalo o stavbu novou a vyvlastnitel k ní měl získat zcela nové věcné břemeno. Dále měl žalovaný posoudit, zda je vůbec přípustné, aby budoucí stavba přenosové soustavy s dlouhou životností zčásti omezovala žalobce na podkladě věcného břemene vzniklého na základě právní úpravy z doby nesvobody. Případné věcné břemeno podle § 22 elektrisačního zákona zanikne snesením stávající stavby přenosové soustavy a vyvlastnitel by tak již neměl právní titul k užívání střední části vymezeného pásu a žalobce by nebyl omezen ochranným pásmem. Žalovaný se měl také zabývat tím, zda žádané věcné břemeno odpovídá skutečnému rozsahu omezení práv žalobce v důsledku zřízení budoucí stavby přenosové soustavy. Vyvlastnitel totiž žádal omezení žalobce věcným břemenem v mnohem menším rozsahu než v tom, v jakém bude žalobce fakticky omezen vzhledem k ochrannému pásmu podle § 46 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetického zákona). Žalobce nebude moci svůj pozemek v části dvou pruhů a střední části mezi nimi užívat téměř vůbec, přičemž v části krajních ochranných pásem bude žalobce ve výkonu svých práv podstatně omezen. I plocha ochranných pásem by proto měla být zahrnuta do věcného břemene, jinak žalobce nebude odškodněn za omezení svého vlastnického práva k ploše ochranného pásma (znalecký posudek předložený vyvlastnitelem s touto náhradou nepočítá, naopak posudek předložený žalobcem ano). Žalobce shrnul, že bude fakticky omezen ve větším rozsahu než v rozsahu stanoveném napadeným rozhodnutím, a proto měla být žádost vyvlastnitel zamítnuta.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky NSS č. j. 2 As 62/2008-91 ze dne 16. 12. 2008 a č. j. 9 As 157/2018-78 ze dne 8. 1. 2020) uvedl, že geometrický plán je součástí spisu a účastníci řízení měli možnost se s ním při ústním jednání seznámit. Žádný právní předpis nestanovuje, že geometrický plán měl být přiložen k napadenému rozhodnutí. Na základě mezitimního rozhodnutí nedochází k zápisu vkladu do katastru nemovitostí. Vkladová povinnost nezatežuje žalovaného, nýbrž vyvlastnitel.
8. Dále žalovaný uvedl, že běžně užívané sousloví *in personam* ve výroku rozhodnutí nemůže činit výkladové potíže, jelikož výrok je v odůvodnění výroku výstižně odůvodněn a vyložen. S odkazem na § 24 odst. 3 písm. e), odst. 4 a § 46 odst. 3 energetického zákona žalovaný dodal, že vlastní stavba vedení přenosové soustavy je prostorově v terénu vymezena právě kolmým průmětem krajních vodičů tohoto vedení. Věcné břemeno se nezřizuje pro ochranné pásmo, které zatežuje dotčené nemovitosti a jejich vlastníky přímo ze zákona. Rozsah věcného břemene je vymezen kolmým průmětem krajních vodičů budovaného vedení a přesné plošné určení věcného břemene je uvedeno v geometrickém

plánu.

9. K definování stavby žalovaný uvedl, že vycházel ze společného povolení. Dle něho stavba přenosové soustavy představuje zejména změnu dokončené stavby, resp. přestavbu stávajícího vedení, která bude v převážné většině realizována v trase stávajícího vedení. V úseku stávající trasy existuje zákonné věcné břemeno podle předpisů platných ke dni zřízení dosavadní stavby přenosové soustavy, a toto původní věcné břemeno zůstává v platnosti i pro připravovanou změnu stavby. V rámci změny bude vedení rozšířeno o 7 m na každou stranu od krajního vodiče stávajícího vedení. Plocha ochranného pásma není v souladu s § 46 energetického zákona zahrnuta v rozsahu věcného břemene. Žalovaný se nemusel vypořádat s již existujícím věcným břemenem, jelikož v tomto ohledu nebylo vyvlastnitem nic navrhováno, jehož záměrem bylo provést změnu stávající stavby přenosové soustavy.
10. Žalovaný dále uvedl, že znalecký posudek žalobce nepřipustně zahrnuje do ocenění věcného břemene i ochranné pásmo vedení, což je v rozporu se závazným předmětem žádosti vyvlastnitele a energetickým zákonem. Ochranné pásmo zatěžuje dotčené nemovitosti a jejich vlastníky přímo ze zákona. Žalovaný poukázal na to, že byl vázán rozsahem žádosti ve vztahu k rozsahu vyvlastnění. Žalobce nebude nijak omezen v užívání pozemků odpovídajícím jejich druhovému určení v katastru nemovitostí, a tudíž § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění není aplikovatelné. Žalobce ani o rozšíření rozsahu vyvlastnění v řízení nepožádal. Žalovaný dále odkázal na str. 169 a 170 společného povolení, protože námitky, zda se jedná o novou stavbu či změnu dokončené stavby, byly vzneseny již v tomto řízení a vypořádány tak, že se jedná o změnu stávající stavby, nikoliv o budování nové stavby. Žalovaný odůvodnil veřejný zájem na omezení vlastnického práva žalobce a poukázal na to, že žalobce ve správním řízení nevznnesl žádné námitky.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Osoba zúčastněná na řízení jakožto vyvlastnitel nejprve zdůraznila, že žalobce ve správním řízení neuplatnil žádné námitky, a proto by soud k většině žalobních námitek neměl přihlížet. Co se týče námitky žalobce týkající se vady doručení napadeného rozhodnutí, vyvlastnitel se plně ztotožnil s argumentací žalovaného, že geometrický plán je součástí spisu a účastníci řízení měli možnost se s ním při ústním jednání seznámit (srov. rozsudky NSS č. j. 10 As 169/2022-93 ze dne 10. 8. 2022 a č. j. 2 As 62/2008-91 ze dne 16. 12. 2008). Vyvlastnitel zaslal žalobci geometrický plán s návrhem smlouvy o zřízení věcného břemene a žalobce ho tedy měl k dispozici.
12. Dále vyvlastnitel uvedl, že běžně užívané sousloví *in personam* ve výroku napadeného rozhodnutí nemůže činit výkladové potíže, jelikož výrok je v odůvodnění výroku jasně vyložen. Rozsah věcného břemene je vymezen kolmým průmětem krajních vodičů budovaného vedení a přesné plošné určení věcného břemene je uvedeno v geometrickém plánu.
13. Rozsah žádosti vyvlastnitele, jímž byl žalovaný vázán, a výrok napadeného rozhodnutí nejsou v rozporu. Vyvlastnitel zdůraznil, že žalobce se žalobou nebrání proti zřízení věcného břemene napadeným rozhodnutím, ale požaduje zřízení věcného břemene v širším plošném rozsahu. Přitom platí, že vyvlastnitel je povinen v maximální možné míře šetřit práva vlastníků dotčených pozemků. I kdyby vyvlastnitel žádal o zřízení věcného břemene v nedostatečném rozsahu, bylo by jen na vyvlastniteli, aby takto vzniklou situaci v budoucnu řešil dohodou s žalobcem nebo v jiném řízení o vyvlastnění – o vadu

napadeného rozhodnutí by však jít nemohlo a žalobce by to poškodit nemohlo (žalobce by se mohl proti užívání pozemku ze strany vyvlastnítele bez právního důvodu bránit podle obecných pravidel občanského práva). Žalobce nepřipustně zahrnuje do rozsahu věcného břemene i ochranné pásmo vedení, které zatěžuje dotčené nemovitosti a jejich vlastníky přímo ze zákona. Vyvlastnitel poukázal na to, že ochranné pásmo zatěžuje nejen vlastníka dotčeného pozemku, ale okruh početně neomezených osob, a že žalobce bude moci svůj pozemek užívat jako zemědělskou půdu.

14. Žalovaný byl vázán společným povolením a žalobce měl hájit svá práva v řízení o vydání společného povolení. Na pozemku žalobce je umístěno a provozováno existující vedení, s nímž je spojeno věcné břemeno dle § 22 elektrizačního zákona. Není pravdou, že by takové věcné břemeno bylo zřizováno bez náhrady. Změna dokončení trasy vedení podle společného povolení kopíruje trasu existujícího vedení a pozice existujících stožárů se nemění. Stávající vedení nebude zrušeno, ale dojde ke změně dokončené stavby a nepřerušnému umístění a provozování vedení přenosové soustavy. Znalecký posudek předložený žalobcem ve správním řízení je vadný, protože nesprávně vychází z toho, že existující vedení bude odstraněno a namísto něj budou vybudována dvě paralelní vedení 2 x 400 kV. Přitom ze společného povolení je zřejmé, že jde o výstavbu jediného vedení, které ponese zdvojené vodiče.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

15. S odkazem na usnesení Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 88/2022-31 ze dne 15. 11. 2022 žalobce setrval na svém názoru, že žalovaný měl povinnost napadené rozhodnutí žalobci doručit včetně geometrického plánu.
16. Žalobce připustil, že jeho znalec chybně vycházel ze zřízení dvou paralelních vedení, ale šlo o nepodstatný omyl, protože samotné měření a výpočty znalce byly správné. Podle žalobce je znalecký posudek dostatečně ilustrativní ohledně dotčení žalobcových pozemků zamýšleným záměrem, kdy šlo o důkaz směřující zejména k náhradě za vyvlastnění, o níž soud v této fázi zatím nerozhoduje. Dále uvedl, že ve správním řízení nebyl pasivní, protože své námitky vznesl formou předložení znaleckého posudku, který odráží jak výši náhrady za vyvlastnění, tak i náhled žalobce na rozsah omezení jeho vlastnického práva. Navíc je oprávněn jako žalobní body uplatnit námitky bez ohledu na to, zda je vznesl ve správním řízení.
17. Žalobce nesouhlasil s argumentací vyvlastnítele, že nezákonnost napadeného rozhodnutí nemůže způsobit to, že by věcné břemeno bylo vyvlastněno v nedostatečném plošném rozsahu. Po vlastníkově nelze požadovat, aby se až po zřízení nedostatečného věcného břemene bránil prostředky práva občanského. Podle žalobce by jinak došlo k zásahu do vlastnického práva protiústavně, aniž by bylo pro naplnění veřejného zájmu tohoto omezení zapotřebí. Dále nesouhlasil s tím, že vyvlastňovací úřad je vázán vydaným pravomocným povolením podle stavebního zákona. Žalobce se v tomto řízení nedomáhá revize pravomocného stavebního povolení, ale tvrdí, že vyvlastňovací úřad neměl rozhodovat jen v mezích tohoto povolení, ale měl činit vlastní skutkové a právní úvahy.

III. Rozhodnutí soudu

18. Žaloba není důvodná.
19. Prvním okruhem námitek namítal vady doručení napadeného rozhodnutí. Soud žalobci přisvědčil, že napadené rozhodnutí mu nebylo řádně doručeno. V poměrech souzeného

případu to však nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani na postup soudu v řízení o žalobě.

20. Druhý žalobní bod se týkal neurčitosti výroku I napadeného rozhodnutí a jeho rozporu s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Soud žalobci nepřisvědčil. Výrok I napadeného rozhodnutí je určitý a srozumitelný, protože je z něj zřejmé, že věcným břemenem je zatížena část pozemků par. č. X. a XA. vymezená geometrickým plánem, dále že oprávnění zde umístit, provést a provozovat stavbu přenosové soustavy „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“ má ČEPS, a. s. a povinnost toto strpět tíží žalobce i každého dalšího vlastníka uvedeného pozemku. Soud neshledal, že by výrok I napadeného rozhodnutí byl v rozporu s jeho odůvodněním v tom, že podle odůvodnění vyvlastnitel žádal věcné břemeno rozšířit a výrokem bylo věcné břemeno zřízeno.
21. Třetí žalobní bod se argumentačně vztahoval ke stávajícímu vedení přenosové soustavy 220 kV V223/224 na pozemcích par. č. X. a XA. a s ním spojenému tvrzenému stávajícímu věcnému břemenu vzniklému podle § 22 odst. 3 elektrisačního zákona. Žalobce měl za to, že žalovaný pochybil, když věcné břemeno nezřídil *ve větším územním rozsahu*, a to v místě současného vedení (zjednodušeně řečeno) a v místě ochranného pásma povolené stavby, tak, aby i za tato věcná břemena mohl být žalobce odškodněn. Žalobce se však rozšíření věcného břemene ve správním řízení nedomáhal a proti rozsahu žádaného věcného břemene včas nic nenamítl. Žalovaný tak byl vázán rozsahem žádosti vyvlastnitel a nemohl ji překročit. Ani třetí žalobní bod tedy nebyl důvodný.
22. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce namítal procesní vady řízení před žalovaným. Žalobce však přes poučení žalovaného ve správním řízení nepodal žádné včasné námitky ani důkazní návrhy, týkající se důvodu a rozsahu vyvlastnění. Jediné jeho námitky a důkazní návrhy se týkaly náhrady za vyvlastnění, nebyly tedy významné pro mezitímní rozhodnutí o vyvlastnění.
23. V této souvislosti soud odkazuje na to, že se obsahově totožnými žalobami ve vztahu k obsahově totožným rozhodnutím žalovaného zabýval v řadě věcí, v nichž žalobce zastupoval stejný zástupce. Níže tak soud uvádí jen podstatné části důvodů rozsudku. V podrobnostech lze odkázat zejména na velmi podrobné odůvodnění rozsudků č. j. 57 A 88/2022-95 a č. j. 57 A 89/2022-91 ze dne 17. 1. 2023 a na důvody rozsudku č. j. 55 A 65/2022-150 ze dne 13. 1. 2023. Tato rozhodnutí se vzájemně shodují v posouzení věci samé, odlišují se toliko formou, rozsahem odůvodnění a procesním postupem ve vztahu k řádnému doručení napadeného rozhodnutí společně s geometrickým plánem.

III.A Doručení napadeného rozhodnutí jako podmínka řízení

24. Vzhledem k prvnímu žalobnímu bodu se soud zabýval doručením napadeného rozhodnutí žalobci. Podle žalobce mu toto rozhodnutí nebylo účinně doručeno, neboť mu nebylo doručeno s geometrickým plánem.
25. Podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ke správnímu soudu je vázáno na oznámení tohoto rozhodnutí. Nedostatek řádného doručení rozhodnutí žalobci brání přezkoumání napadeného správního rozhodnutí správním soudem. Jestliže by byla žaloba přes tuto vadu doručení správního rozhodnutí podána, chyběla by podmínka řízení před soudem. Šlo by však o vadu odstranitelnou. Soud musí v takovém případě uložit usnesením žalovanému doplnit spis o doklad o doručení napadeného rozhodnutí, přičemž teprve od okamžiku řádného doručení napadeného rozhodnutí žalobci začne žalobci

plynout lhůta k případnému rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo k rozšíření o další žalobní body dle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 27/2004-78 ze dne 12. 10. 2004, č. 450/2005 Sb. NSS).

26. Zároveň však není třeba, aby žalovaný rozhodnutí doručoval, pokud se žalobce s rozhodnutím fakticky seznámil. Nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování nemůže mít vliv na účinnost doručení, pokud adresát písemnost převzal, a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit. Pokud tedy měl žalobce prokazatelně možnost se s obsahem rozhodnutí seznámit, lze tuto skutečnost považovat za doručení se všemi jeho účinky a není třeba trvat na novém, formálně bezvadném doručení (srov. např. rozsudky NSS č. j. 1 As 90/2010-95 ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Azs 188/2016–26 ze dne 24. 8. 2016, č. j. 5 Azs 136/2020-80 ze dne 10. 9. 2020).
27. Tomu odpovídají i závěry judikatury Ústavního soudu, podle níž je účel institutu předčasnosti založen na záměru omezit podávání návrhů, u nichž se žalobci ještě nemohli dostatečně seznámit s výrokem rozhodnutí a jeho odůvodněním, přičemž obsah žaloby by nemohl být dostatečně kvalifikovaný a soud by byl nadměrně zatěžován stanoveným postupem pro odstraňování vad [srov. nálezný sp. zn. I. ÚS 668/04 ze dne 25. 10. 2004 (N 156/35 SbNU 157)].
28. Tyto závěry byly ve vztahu k doručování mezitímního rozhodnutí o vyvlastnění modifikovány:
29. V rozhodovací činnosti správních soudů se aktuálně prosazuje názor, že geometrický plán je neoddělitelnou součástí rozhodnutí o vyvlastnění části pozemku či omezení vlastnického práva věcným břemenem pouze u části pozemku. Tento právní názor vyplývá nikoliv z předpisů upravujících řízení před vyvlastňovacím orgánem, ale z předpisů katastrálních. Geometrický plán je totiž neoddělitelnou součástí listiny, na podkladě které má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy. Protože geometrický plán nelze konvertovat do elektronické podoby a je zároveň neoddělitelnou součástí rozhodnutí o vyvlastnění, nelze ani toto rozhodnutí doručovat do datové schránky (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 169/2022-93 ze dne 10. 8. 2022). V této souvislosti Nejvyšší správní soud též apodikticky konstatoval, že u rozhodnutí o vyvlastnění doručovaném do datové schránky nelze uvažovat o doručení v materiálním smyslu.
30. V nyní souzené věci, stejně jako ve věci řešené Nejvyšším správním soudem, bylo napadeným rozhodnutím zřízeno věcné břemeno *k části pozemku* žalobce, identifikovaného číslem parcelním, v rozsahu geometrického plánu. Proto rozsah omezení vlastnického práva žalobce nelze zjistit jinak než z geometrického plánu. Jedině geometrický plán umožňuje identifikovat část pozemku žalobce jako samostatnou věc, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu měl tedy žalovaný rozhodnutí žalobci doručit společně s geometrickým plánem v listinné podobě; nemohl tak učinit prostřednictvím datové schránky. Pokud tak neučinil, není jeho rozhodnutí účinně doručeno a soud by měl žalovanému uložit, aby rozhodnutí doručil znovu.
31. Výše uvedeným způsobem soud ve věcech sp. zn. 55 A 64/2022, 55 A 65/2022 a 55 A 68/2022 nepostupoval. Zohlednil totiž, že žalobce má geometrický plán k dispozici a že absenci jeho doručení učinil součástí žalobního bodu. Obojí jsou významné důvody, které zpochybňují potřebu a vhodnost uložení povinnosti žalovanému k opětovnému doručení

rozhodnutí.

32. V nyní souzené věci totiž žalobce k dotazu soudu sdělil, že má k dispozici geometrický plán č. 75-141624/2015 ověřený dne 13. 12. 2016 s číslem 695/2016, který si za účelem zpracování znaleckého posudku opatřil ze správního spisu.
33. V případě žalobce je tedy situace taková, že po skončení správního řízení má ve své dispozici nejen napadené rozhodnutí, ale také geometrický plán, který ve spojení s výrokem napadeného rozhodnutí činí tento výrok určitým. Žalobci tedy nic nebránilo v uplatnění správního rozhodnutí ve spojení s geometrickým plánem kdykoli v budoucnu, stejně tak mu nic nebránilo v možnosti podat dostatečně kvalifikovanou žalobu.
34. Na rozdíl od věci souzené Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 10 As 169/2022 tedy nebyl geometrický plán doručován datovou schránkou v prosté kopii (to z něj učinilo listinu bez povahy geometrického plánu), ale byl v době doručování rozhodnutí již v držení žalobce v listinné podobě. Žalobce tedy má nezbytný geometrický plán, nikoliv jen listinu geometrický plán připomínající, jako ve věci sp. zn. 10 As 169/2022. Blíže nevysvětlené vyloučení možnosti materiálního doručení rozhodnutí o vyvlastnění v rozsudku č. j. 10 As 169/2022-93 s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 588/2022 ze dne 13. 4. 2022 vychází právě z nemožnosti zajistit shodu mezi originálem geometrického plánu a jeho (ne)konvertovanou kopií. Tento problém v souzené věci nenastal, závěry Nejvyššího správního soudu se proto nemohou uplatnit.
35. Soud tedy považoval napadené rozhodnutí za doručené v materiálním smyslu. Za toho stavu nebyl důvod ukládat žalovanému, aby napadené rozhodnutí opět doručil.
36. Vedle toho pak soud poukazuje na to, že z údajného nedoručení napadeného rozhodnutí ve spojení s geometrickým plánem žalobce dovozoval nezákonnost napadeného rozhodnutí a důvod pro jeho zrušení soudem. Pokud by soud ve smyslu závěrů rozsudků č. j. 2 As 27/2004-78 a č. j. 10 As 169/2022-93 skutečně uložil žalovanému, aby napadené rozhodnutí opětovně doručil, jednal by v neprospěch žalobce. Svým procesním úkonem by totiž soud nutil žalovaného, aby učinil jednu z námitek žalobce nedůvodnou. Tím by soud zjevně vykročil z pozice nestranného arbitra sporu: žalovanému *správnímu orgánu* by vnucoval ochranu, o kterou žalovaný nestojí, a zároveň by v této části soud znemožnil úspěch žalobní argumentace, kterou *jednotlivec vznesl na ochranu svých práv*.

III.B Rozhodnutí bez nařízení jednání

37. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl bez nařízení ústního jednání. To nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 As 93/2014-48 ze dne 16. 2. 2016, č. 3380/2016 Sb. NSS).
38. Žalobce a osoba zúčastněná na řízení sice navrhli k důkazu určité listiny, avšak všechny navržené listiny, s výhradou uvedenou v následující větě, byly součástí správního spisu, kterým se dokazování zásadně neprovádí (srov. rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud dodává, že neprovedl důkaz navržený osobou zúčastněnou na řízení v jejím vyjádření k žalobě (právní analýza sekce energetiky Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ze dne 8. 3. 2022, č. j. MPO 22908/22/41100/41000), neboť jeho provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti žaloby. Navržený důkaz nesměřoval k prokázání žádného skutkového tvrzení osoby zúčastněné na řízení, nýbrž obsahoval obecnou právní argumentaci - předmět navrženého důkazního prostředku se tedy míjel předmětem dokazování v této věci.

III.C Posouzení věci samé

39. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během jednoměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 2 odst. 2 věty první zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon). Povinností žalobce bylo proto tvrdit, z jakých skutkových či právních důvodů je napadené rozhodnutí správního orgánu nezákonné.
40. Liniový zákon v § 3 odst. 1 stanovuje, že pro omezení práv k pozemkům potřebným pro uskutečnění energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací platí zákon o vyvlastnění, pokud liniový zákon nestanoví jinak.
41. Podle § 4a odst. 1 liniového zákona platí, že dospěje-li vyvlastňovací úřad ve vyvlastňovacím řízení, které se týká práva k pozemku potřebného k uskutečnění stavby energetické infrastruktury vymezené v územním rozvojovém plánu nebo v zásadách územního rozvoje a uvedené v příloze k tomuto zákonu, k závěru, že podmínky pro vyvlastnění jsou s výjimkou určení výše náhrady za vyvlastnění splněny, vydá na žádost vyvlastnitelů mezitímní rozhodnutí obsahující výroky podle § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění.
42. Řízení o žádosti vyvlastnitelů je upraveno v zákoně o vyvlastnění.
43. Vyvlastňovací úřad v souladu s § 22 odst. 1 zákona o vyvlastnění nařídí ústní jednání, o němž uvědomí účastníky řízení nejméně 15 dnů před jeho konáním. Námitky proti vyvlastnění a důkazy k jejich prokázání mohou být uplatněny nejpozději při ústním jednání; k později uplatněným námitkám a důkazům se nepřihlíží – o tomto následku musí být účastníci poučeni v uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení (srov. § 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění).
44. Podle § 24 odst. 2 zákona o vyvlastnění vyvlastňovací úřad rozhodne samostatnými výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě a o náhradě za vyvlastnění, dospěje-li k závěru, že podmínky pro vyvlastnění jsou splněny.
45. Podle § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě vyvlastňovací úřad
- a) rozhodne o
 - 1. zrušení nebo omezení práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, jichž se vyvlastnění týká, nebo
 - 2. omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě zřízením věcného břemene ve prospěch vyvlastnitelů a vymezí jeho obsah, anebo
 - 3. odnětí vlastnického práva vyvlastňovaného k pozemku nebo ke stavbě a o jeho přechodu na vyvlastnitelů,
 - b) rozhodne, vyžaduje-li to veřejný zájem, která práva spojená s pozemkem, stavbou nebo jejich částí vyvlastněním nezaniknou,
 - c) určí, v jaké lhůtě je vyvlastnitel povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění;

lhůta nesmí být delší než 2 roky od právní moci rozhodnutí.

Vady výroku I napadeného rozhodnutí

46. Jak bylo výše vyloženo, žalovaný měl podle § 3 odst. 1 liniového zákona ve spojení s § 24 odst. 3 písm. a) bod 2 zákona o vyvlastnění v napadeném rozhodnutí rozhodnout o omezení vlastnického práva žalobce a vymezit jeho obsah. Aby byl výrok I napadeného rozhodnutí určitý, musel obsahovat údaje o tom, jaká nemovitá věc je věcným břemenem zatížena, v čí prospěch a v jakém rozsahu.
47. Soud z výroku I napadeného rozhodnutí zjistil, že všechny zákonem požadované údaje obsahuje. Je z něj zcela zřejmé, že nemovitou věcí, která má být rozhodnutím zatížena věcným břemenem, je část pozemků par. č. X. a XA. vymezená geometrickým plánem, přičemž z geometrického plánu je rozsah zatížené části pozemků parc. č. X. a XA. jednoduše identifikovatelný. Jde o dva červeně vyšrafované čtyřúhelníky - dva pruhy přetínající pozemky par. č. X. a XA. Pochybnosti o tom, jaká část pozemků par. č. X. a XA. je věcným břemenem zatížena, vzhledem ke geometrickému plánu nemohou vznikat. Identifikaci části pozemku a geometrického plánu žalovaný ve výroku I napadeného rozhodnutí i zdůraznil tučným písmem.
48. Žádné nejasnosti soud nenalezl ani ve vztahu k údaji o oprávněném ze zřízeného věcného břemene. Žalovaný ve výroku I napadeného rozhodnutí uvedl (a zdůraznil to opět tučným písmem), že věcné břemeno je zřízeno ve prospěch ČEPS, a. s., kterou specifikoval i identifikačním číslem a sídlem. Pochybnosti o osobě, které věcné břemeno svědčí, jsou vyloučeny.
49. Výrok I napadeného rozhodnutí je určitý, i pokud jde o specifikaci toho, co je povinen žalobce a každý další vlastník zatížené části pozemků par. č. X. a XA. strpět - konkrétně *umístění, provedení a provozování stavby přenosové soustavy „V487/488-vedení 400kV VER-VIT“*. Z výroku I napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že vlastník pozemku musí strpět to, že na jeho pozemku bude umístěna, provedena a provozována stavba přenosové soustavy identifikovaná odkazem na společné povolení.
50. Soud tudíž shledal, že výrok I napadeného rozhodnutí je určitý a srozumitelný.
51. Žalobce v první řadě namítal, že věcné břemeno bylo zřízeno *in personam*, přičemž *povinnosti vyplývající z věcného břemene přecházejí na každého dalšího vlastníka dotčeného pozemku*. To považoval za neurčité.
52. V důsledku použití sousloví *in personam* není výrok I napadeného rozhodnutí neurčitý. Jak soud uvedl výše, výrok jednoznačně obsahuje obligatorní údaje ve vztahu k charakteristice zřizovaného věcného břemene. Pojem *in personam* znamená jen zdůraznění toho, že oprávněným ze zřízeného věcného břemene je subjekt ČEPS, a. s. Jinými slovy, zánikem vyvlastnitele zanikne i věcné břemeno, jehož oprávněný není spojen s vlastnictvím žádné nemovité věci. Proto sousloví *in personam* ve výroku I napadeného rozhodnutí nemohlo vést k závěru o neurčitosti výroku – šlo o pouhé vysvětlení, zdůraznění, které nic nezměnilo na jednoznačném ustanovení osoby oprávněné z věcného břemene. Žalobce byl navíc v řízení před žalovaným zastoupen advokátem – součástí právní služby je i vysvětlení odborných termínů (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 16/2007-705 ze dne 30. 7. 2009).
53. Soud se neztotožnil ani s žalobní argumentací, že plošný rozsah věcného břemene byl výrokem I napadeného rozhodnutí vymezen nesrozumitelně. Z tohoto výroku je jasné, že

žalobce je ve výkonu svých práv omezen a žalovaný smí své oprávnění vykonávat jen na části zemského povrchu [srov. § 2 písm. a) katastrálního zákona] vymezené v katastru nemovitostí jako pozemky par. č. X. a XA., avšak pouze v části těchto pozemků identifikované geometrickým plánem. Jinými slovy, žalobce je ve výkonu svých práv omezen právě a jen tam, kde to stanoví geometrický plán.

54. Podle žalobce je odkaz na *plochu pozemků vymezených kolmým průmětem krajních vodičů vedení nesrozumitelný z důvodu, že by taková plocha tvořila jednodílnou plochu čtyřúhelníkového tvaru*, avšak z geometrického plánu plyne, že dotčená plocha má tvořit dvě plochy takového tvaru.
55. Tak tomu není: Výrok napadeného rozhodnutí netvrdí, že by věcné břemeno bylo omezeno na plochu jednoho čtyřúhelníku, ale odkazuje na geometrický plán, z něhož je zřejmé, že jde o dva pruhy, dva čtyřúhelníky. Konstatování, že tyto pruhy byly vymezeny geometrickým plánem podle krajních vodičů vedení, jen vysvětluje důvod (či jeden z důvodů) zvolených hranic částí pozemků par. č. X. a XA. vymezených geometrickým plánem. Není však pochyb o tom, že územní rozsah zřízeného věcného břemene je dán právě a jen geometrickým plánem. Obdobně jako na krajní vodiče odkazuje výrok napadeného rozhodnutí i na společné povolení, které stejně jako krajní vodiče plošný rozsah zřízeného věcného břemene ovlivnilo. K argumentaci žalobce v replice, že krajní vodiče vedení vymezují větší plochu, než která vyplývá z geometrického plánu, soud opakuje, že rozhodující je vymezení plochy zatížené věcným břemenem v geometrickém plánu. Geometrický plán zatíženou část pozemků par. č. X. a XA. určuje naprosto jednoznačně. Výrokový odkaz na krajní vodiče může být nadbytečný, avšak nečiní územní rozsah zřízeného věcného břemene neurčitým.
56. Žalobní námitky tohoto okruhu nebyly důvodné.

Nesprávné posouzení obsahu žádosti vyvlastnitel

57. Žalobce namítl, že podle odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvlastnitel žádal nikoli o zřízení věcného břemene, ale o jeho *rozšíření* nad rámec stávajícího věcného břemene – výrok napadeného rozhodnutí je tak v rozporu s jeho odůvodněním. Podle žalobce žalovaný překročil svou zákonem stanovenou pravomoc, pokud stávající věcné břemeno rozšířil, což s § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění neumožňuje.
58. Tato žalobní námitka nebyla důvodná. Předmětem žádosti podle odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo omezení vlastnického práva žalobce ve vztahu k části pozemků par. č. X. a XA. pro povolenou stavbu. Z žádosti vyvlastnitel i odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že vyvlastniteli šlo o to, aby žalobce a každý budoucí vlastník pozemků par. č. X. a XA. byli povinni strpět umístění, provedení a provozování změněného vedení přenosové soustavy v místě specifikovaném předmětným geometrickým plánem. Z pohledu vyvlastnitel může jít fakticky o *rozšíření* věcného břemene, kterým byl dotčený pozemek zatížen ve vztahu ke stávajícímu vedení přenosové soustavy 220 kV, nicméně je zřejmé, že se domáhal *zřízení* věcného břemene vedení přenosové soustavy 400 kV v rozsahu vymezeném geometrickým plánem. ...
59. Soud se shoduje s žalobcem, že povinnou náležitostí žádosti vyvlastnitel podle § 18 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění je údaj o tom, jakého vyvlastnění se vyvlastnitel domáhá. Avšak takové údaje žádost vyvlastnitel obsahovala – vyvlastnitel b žádosti uvedl, že vyvlastnění se navrhuje v jeho prospěch k tíži žalobce jako vlastníka pozemků par. č. X. a XA. v rozsahu geometrického plánu s obsahem strpět umístění, provedení a provozování

předmětného vedení přenosové soustavy. Žalovaný tedy posoudil žádost správně podle jejího obsahu v souladu s § 37 odst. 1 in fine správního řádu, pokud měl za to, že se vyvlastnitel domáhal vyvlastnění spočívajícího ve *zřízení* věcného břemene s popsáním rozsahem a obsahem. Žalobní námitka, že si žalovaný neujasnil, zda vyvlastnitel usiloval o rozšíření nebo zřízení věcného břemene, nebyla tudíž důvodná.

Stávající věcné břemeno a stávající vedení přenosové soustavy

60. Důvodná nebyla ani námitka, že žalovaný pochybil, když se nezabýval tím, zda existuje na pozemku žalobce stávající věcné břemeno, jaký je jeho právní základ a zda toto stávající věcné břemeno nezanikne uskutečněním účelu vyvlastnění.
61. Žalovaný nebyl povinen se stávajícím věcným břemenem zabývat, jednak protože to pro zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro rozhodnutí nebylo třeba a dále protože takovou námitku žalobce ve správním řízení nevznsl. Případně existující věcné břemeno nebylo předmětem řízení, protože i podle samotného žalobce nezatěžovalo tu část pozemků par. č. X. a XA., která byla předmětem žádosti vyvlastnitel vymezeným geometrickým plánem. Zda a jaké věcné břemeno tížilo jiné části pozemků par. č. X. a XA., nebylo pro rozhodnutí žalovaného právně významné. Případná existence stávajícího věcného břemene v jiných částech pozemků par. č. X. a XA., než které byly určeny geometrickým plánem, nemohla výrok napadeného rozhodnutí nijak ovlivnit [srov. možnosti výroků žalovaného uvedené v § 24 odst. 3 písm. a) a b) zákona o vyvlastnění].
62. Žalobce dále namítl, že vyvlastnitel žádal o věcné břemeno v menším rozsahu, než ve kterém bude žalobce stavbou omezen, protože je omezen ve výkonu svého vlastnického práva i ve vztahu k části pozemků par. č. X. a XA. mezi pruhy vymezenými geometrickým plánem a ve vnějších páslech ochranného pásma vedení dle § 46 energetického zákona.
63. Tato námitka je nedůvodná. Žalovaný neměl důvod zabývat se *větším* rozsahem věcného břemene, než které žádal vyvlastnitel a navíc o zřízení *většího* rozsahu věcného břemene žalobce ve správním řízení ani nežádal. Již to by bylo důvodem, aby se zdejší soud touto námitkou podrobněji nezabýval (srov. rozsudek KS v Praze č. j. 43 A 72/2021-54 ze dne 26. 10. 2021, odst. 32). Žalovaný nesměl překročit předmět žádosti vyvlastnitel, pokud jde o rozsah požadovaného věcného břemene (srov. § 18 odst. 1 zákona o vyvlastnění), přičemž bez ohledu na jiné podmínky aplikace § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění lze sice rozšířit vyvlastnění, i když není nezbytné k dosažení daného účelu, ale jen pokud o to vyvlastňovaný požádá. Žalobce však ani netvrdil, že by o rozšíření vyvlastnění ve správním řízení žádal.
64. Dále žalobce namítl, že se žalovaný nezabýval tím, zda jde ve skutečnosti o změnu dokončené stavby nebo stavbu novou.
65. Opět platí, že tuto námitku žalobce v řízení před žalovaným vůbec nevznsl. Touto otázkou se žalovaný bez námítky žalobce nemusel zabývat, protože její vyřešení nemohlo mít na napadené rozhodnutí vliv. Pro žalovaného bylo určující, jaká stavba byla společným povolením povolena, protože od povolené stavby se odvíjelo posouzení důvodnosti žádosti vyvlastnitel. Právním posouzením stavebních činností povolených společným povolením byl žalovaný vázán.
66. Stavba přenosového vedení povolená společným povolením totiž představovala účel vyvlastnění. Stavbu nemohl žalovaný posoudit samostatně vzhledem k pravomocnému

společnému povolení s odkazem na § 57 odst. 3 správního řádu. Společné povolení přenosové soustavy je tedy pro vyvlastnění určující (srov. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění a § 3 odst. 2 energetického zákona). Otázka, zda po realizaci společného povolení bude mít vyvlastnitel právní titul k užívání střední části vymezeného pásu a žalobce bude omezen ochranným pásmem, nebyla předmětem řízení – předmět řízení byl územně omezen geometrickým plánem, který ani střední část pásu, ani ochranné pásmo nezahrnoval.

67. Žalobce dále namítal, že se měl žalovaný zabývat tím, zda nebude žalobce v důsledku zřízení zamýšlené budoucí stavby přenosové soustavy na svých právech ve skutečnosti omezen více, než je v rozsahu geometrického plánu.
68. Žalobce ovšem ve správním řízení žádnou námitku ve vztahu k většímu rozsahu omezení svých práv v důsledku povolené stavby nevznnesl, tudíž žalovanému nevznikla povinnost se touto otázkou zabývat, když by k tomu byl žalovaný povinen pouze na podkladě včasné námítky žalobce. Soud dále odkazuje na předchozí body odůvodnění tohoto rozsudku, kde vysvětlil, proč námitka žalobce, že věcné břemeno mělo být napadeným rozhodnutím zřízeno ve větším rozsahu, není důvodná.
69. Žalobce se v replice vymezil proti stanovisku vyvlastnitel, že nezákonnost napadeného rozhodnutí nemůže způsobit to, že by věcné břemeno bylo vyvlastněno v nedostatečném plošném rozsahu.
70. Soud žalobci nepřisvědčil. Podle § 18 odst. 1 zákona o vyvlastnění lze zahájit vyvlastňovací řízení jen na žádost vyvlastnitel. Podle § 4 zákona o vyvlastnění lze vyvlastnění provést jen v takovém rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (odst. 1), veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení (odst. 2) a rozšířit vyvlastnění, i když není nezbytné k dosažení daného účelu, lze tehdy, není-li možné pozemek, stavbu nebo jejich část, popřípadě právo odpovídající věcnému břemenu užívat bez vyvlastňovaného pozemku, stavby nebo jejich částí či věcného břemene buď vůbec nebo jen s nepřiměřenými obtížemi, jestliže o to vyvlastňovaný požádá (odst. 3). Vyvlastňovací úřad žádost vyvlastnitel buď zamítne, nebude-li v řízení prokázáno, že jsou splněny podmínky pro vyvlastnění (§ 24 odst. 1 zákona o vyvlastnění), nebo žádosti vyhová, pokud zjistí, že podmínky pro vyvlastnění jsou splněny (§ 24 odst. 2 zákona o vyvlastnění).
71. Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že žalovaný byl vázán rozsahem žádosti vyvlastnitel, pokud jde o plošný rozsah vyvlastnění. Žádaný rozsah byl oprávněn žalovaný rozšířit jen za podmínek stanovených v § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění, kdy jednou z nich byla žádost žalobce. Žalobce takovou žádost nepodal, tudíž žalovaný nemohl pochybit v tom, že nestanovil věcné břemeno ve větším rozsahu, než o který žádal vyvlastnitel.
72. Argumentoval-li žalobce tím, že nelze po vlastníkovu požadovat, aby se až po zřízení nedostatečného věcného břemene bránil prostředky práva občanského, pominul, že měl možnost v rámci správního řízení vznášet námitky proti žádanému rozsahu věcného břemene, případně žádat jeho rozšíření. Takto však žalobce nejednal.
73. Žalobní námitky tohoto okruhu tedy rovněž nebyly důvodné.

Procesní vady

74. Soud neshledal důvodnými ani žalobní námitky týkající žalobcem tvrzených vad řízení před žalovaným.

75. Žalobce uvedl, že nebyl v řízení pasivní, protože své námitky vznesl formou předložení znaleckého posudku, který odráží jak výši náhrady za vyvlastnění, tak i náhled žalobce na sporný rozsah omezení jeho vlastnického práva, který byl povinen žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádat. Prostřednictvím posudku však námitky proti vyvlastnění vzneseny nebyly. Předně ho žalobce předložil po uplynutí propadné lhůty k uplatnění námitek podle § 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění. V druhé řadě nelze obsah posudku považovat za tvrzení žalobce – posudek se vztahoval výlučně k náhradě za vyvlastnění.
76. Dále žalobce namítl s odkazem na § 36 odst. 3 správního řádu, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro vady řízení spočívající v tom, že žalovaný neseznámil účastníky řízení s podklady rozhodnutí, které přibýly do spisu po ústním jednání – námitkami vyvlastnítele proti znaleckému posudku žalobce.
77. Námitka není důvodná. V § 36 odst. 3 správního řádu je správnímu orgánu uložena povinnost před vydáním rozhodnutí umožnit účastníkům seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Znalecký posudek nebyl podkladem pro rozhodnutí, neboť se nevyjadřoval k žádné z rozhodných otázek pro vydání mezitímního rozhodnutí o vyvlastnění. Námitky vyvlastnítele vůči tomuto posudku tak byly z hlediska předmětu řízení také irelevantní a nebyly podkladem pro rozhodnutí,
78. Žalobci lze obecně přisvědčit v tom, že žalující strana je oprávněna jako žalobní body uplatnit i námitky, které nevznesla ve správním řízení. Nicméně způsob, jak takové námitky správní soud přezkouvává, závisí na procesní úpravě takových námitek ve správním řízení.
79. Obecně platí, že nové právní argumenty může jakýkoli žalobce uplatňovat neomezeně a soud se jimi musí zabývat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015-71 ze dne 2. 5. 2017, č. 3577/2017 Sb. NSS, odst. 38). Právní argumentaci si tedy žalobce může ponechat stranou až do okamžiku podání žaloby, pokud v tom spatřuje nějaký užitek. U skutkových tvrzení je však vždy třeba posoudit, o jaký typ správního řízení šlo (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 103/2019-76 ze dne 21. 1. 2021, odst. 17).
80. V nyní souzené věci nebylo *ve správním řízení* možné přihlížet k námitkám žalobce, které vznesl po ústním jednání (§ 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění). Žalobce v celém správním řízení nevznesl žádné (včasné) námitky proti vyvlastnění. Nezákonnost napadeného rozhodnutí proto nemůže spočívat v tom, že se žalovaný nevěnoval otázkám, které žalobce poprvé namítl až v řízení před soudem. Správní soud zásadně nemůže napravovat procesní pasivitu žalobce, který skutková tvrzení uplatnil poprvé teprve v řízení před správním soudem. Nota bene v případě, kdy zvláštní předpis přikazuje správnímu orgánu nepřihlížet k opožděně vzneseným námitkám. Pravomoc postupovat v přezkumném řízení zásadně nemůže být širší, než je rozsah pravomoci v řízení, které je přezkouváno.
81. Správní soudy se tedy nemohou věcně se zabývat skutkovou žalobní námitkou, kterou vyvlastňovaný neuplatnil ve správním řízení v koncentrační lhůtě stanovené v § 22 odst. 2 zákona o vyvlastnění, ač ji uplatnit mohl (srov. cit. rozsudek KS v Praze č. j. 43 A 72/2021-54, odst. 32, nebo rozsudek NSS č. j. 8 As 222/2021-45 ze dne 19. 1. 2022, odst. 19), ledaže by se námitky týkaly veřejného zájmu, jehož ochranu byl správní orgán povinen zajistit z úřední povinnosti (srov. rozsudek KS v Brně č. j. 30 A 15/2019-107 ze dne 18. 2. 2021, č. 4194/2021 Sb. NSS, odst. 15). Veškeré žalobní námitky (logicky vyjma námitky vztahující se k nedoručení napadeného rozhodnutí) však žalobce mohl uplatnit v koncentrační lhůtě a jejich předmětem nebyly veřejné, nýbrž jen soukromé zájmy žalobce (primárně na

náhradu za rozšíření věcného břemene).

IV. Závěr

82. Žalovaný tedy rozhodnou právní otázku posoudil v souladu se zákonem a jeho rozhodnutí netrpí vadami řízení. Z toho důvodu soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
83. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Jejich náhrady se ostatně vzdal. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
84. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože jí soud neuložil žádnou povinnost a zároveň neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do dvou týdnů od jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 13. ledna 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu